

Henry David Thoreau

Oly mezőkön, melyek felett a kaszás keze átsuhan

Oly mezőkön, melyek felett a kaszás keze átsuhan
Megtisztulnak a holdtöltében, s az őszi napban
Gondolataim, mint szélben a lebegő tarló fölött
Táncoló selymesen lágy, októberi levegő.
Ott, az aratás után összegyűlhetne életem
Bőséges termése – szedegetném kényelmesen,
Nagyszerű képzeletem fonalából szőtt
Kényes hálóba –, mint a finom nyári párafelhő.

A vers volt az életem

A vers volt az életem, meg kellett volna írjam,
De megélni és leírni is egyszerre, nem bírtam.

Azok, akik elkészítik az esti étелеm ott lent

Azok készítik esti étелеm a völgyben, akik
Óvatosan kocogtatják kannáik, ahogy viszik
Fogókkal vagy lapátnyelre húzva,
És a csörömpölés zaja körbe-körbe száll,
A viskómon túlra,
Ez a hang egy keleti templomot idéz tán.

Először azt hinném, egy tehénkolomp hallik jobbra,
A szélesre tárt vidéken nyírdők suhognak,
Ahol virágokat szedtem
Sok évvel ezelőtt,
A nyár közepén hány órát töltöttem,
S ez oly örömet szerzett, hogy alig érzékeltem az elfolyó időt.

Nagy István Paphnutius fordításai